

HEILIGE CHRISTOFFELPAROCHIE

GODS WOORD OP ZONDAG

Evangelie, overweging en andere berichten van het pastoresteam

5^e zondag van Pasen, 28 april 2024

Inleiding

Deze weken van Pasen zijn vol van vreugde om het nieuwe leven na de teleurstelling en het verdriet om het lijden en de dood van Jezus. Het paasgetuigenis luidt steeds weer opnieuw: Hij leeft! We hebben Hem gezien. Hij heeft met ons gesproken, met ons gegeten! Het is als een nieuwe lente.

Maar naarmate de weken na Pasen verstrijken, komt er in de teksten en gebeden van de liturgie een zekere ingetogenheid. De Heer zal afscheid nemen, naar de Vader gaan en op een nieuwe manier toch bij ons blijven. Het beeld van de wijnstok en zijn ranken, dat Jezus vandaag in de evangelielezing gebruikt, drukt deze nieuwe verhouding tussen Hem en ons prachtig uit.

Evangelie: Johannes 15, 1-8

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen: Ik ben de ware wijnstok en mijn Vader is de wijnbouwer. Elke rank aan Mij die geen vrucht draagt, snijdt Hij af; en elke die wel vrucht draagt, zuivert Hij, opdat zij meer vrucht mag dragen. Gij zijt al rein dankzij het woord dat Ik tot u gesproken heb. Blijft in Mij dan blijf Ik in u. Zoals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf maar alleen als zij blijft aan de wijnstok, zo gij evenmin als gij niet blijft in Mij. Ik ben de wijnstok, gij de ranken. Wie in Mij blijft, terwijl Ik blijf in hem, die draagt veel vrucht, want los van Mij kunt gij niets. Als iemand niet in Mij blijft, wordt hij weggegooid als rank en verdort; men brengt ze bij elkaar, gooit ze in het vuur en ze verbranden. Als gij in Mij blijft en mijn woorden in u blijven, vraagt dan wat gij wilt en gij zult het krijgen. Hierdoor wordt mijn Vader verheerlijkt dat gij rijke vruchten draagt; zo zult gij mijn leerlingen zijn.

Ter overweging

Verbondenheid is een kernwoord in het evangelie van vandaag. In onze alledaagse taal spreken we eerder van saamhorigheid of solidariteit. Maar gaat het eigenlijk niet steeds over hetzelfde: de noodzaak om te leven en te werken vanuit een gemeenschappelijke basis? We weten inmiddels wel dat individualisme goed is zolang het maar niet te ver doorschiet. Een té ver doorgeschoten individualisme vormt in zekere zin een gevaar voor de samenhang in een maatschappij.

Als ieder maar voor zich leeft dan voelt men zich minder verbonden met elkaar en ook minder verantwoordelijk.

Verbondenheid: alles wat Jezus zegt en doet in zijn leven, is alleen maar mogelijk op basis van verbondenheid met God, zijn Vader. Het beeld van God als wijnbouwer, als eigenaar van een wijngaard, komt vaker voor in de bijbel, ook in het Oude Testament al. Jezus grijpt terug op deze beelden en Hij ziet zichzelf als de wijnstok die door de Vader geplant en gekweekt is. Los van de wijngaardenier verwildert de wijnstok en is zij tot niets in staat. Jezus leeft vanuit dat besef. De ranken aan de wijnstok zijn Jezus' leerlingen: als zij zich losmaken van die wijnstok, zullen zij beslist geen vrucht dragen, dan verdorren zij. Het is een mooie beeldspraak in dit evangelie: alleen in verbondenheid met elkaar, met Jezus met God, alleen zó is het mogelijk om te groeien in echt geloof. Alleen zó kunnen we rijke vruchten voortbrengen.

In het dagelijks leven, ook buiten de kerk, is het gevoel van betrokkenheid op elkaar van groot belang

voor een vruchtbare samenwerking op tal van terreinen. Als je bijvoorbeeld op je werk geen gevoel van saamhorigheid hebt ten aanzien van je

collega's en de mensen met wie je samenwerkt, dan zal de samenwerking er niet gemakkelijker op worden. Hoe zou je anders een hecht team kunnen vormen dat zich als een eenheid inzet voor een gemeenschappelijk doel? Natuurlijk, je hoeft het echt niet in alles met elkaar eens te zijn, maar er zal wel een basis van onderling vertrouwen nodig zijn om er samen iets van te kunnen maken. Er is betrokkenheid op elkaar nodig. Als er in een gezin of een familie geen onderlinge solidariteit meer bestaat, geen gevoel van: wij horen fundamenteel bij elkaar want we hebben iets gemeenschappelijks, dan staat het er met zo'n gezin of familie doorgaans niet zo best voor.

Als een vereniging, een club of een groep mensen, niet gebouwd is op het fundament van het onderlinge vertrouwen, dan ziet het er niet zo goed uit voor die groep mensen.

Misschien mag je het begrip ‘verbondenheid’ wel vergelijken met het cement waarmee de stenen van een groot gebouw bij elkaar gehouden worden. Als dat ontbreekt dreigt het gevaar van instabiliteit, van een los en onsamenhangend geheel. Je hebt als groep een samenbindende factor nodig.

Precies zo is het ook in de geloofsgemeenschap van de kerk. Ook daarin hebben we een samenbindende factor nodig. We hoeven het in geloofszaken niet altijd roerend met elkaar eens te zijn, als we elkaar maar kunnen vinden op basis van het fundament van ons gemeenschappelijk geloof: God. God is de Bron van alle leven,

Hij is de dragende grond van ons bestaan, de stuwende Kracht. Jezus Christus heeft ons in leven en sterven vertrouwd gemaakt met God die liefde is. Met een God die niets liever wil dan dat de gemeenschap van de mensen groeit in verbondenheid en onderlinge liefde: opdat de wereld een bewoonbare plaats wordt voor alle mensen.

Als wij volgelingen van Jezus willen zijn en willen meewerken aan die bewoonbare wereld, dan moet dat blijken uit onze vruchten. In onze manier van spreken, in onze manier van handelen, in onze manier van omgaan met anderen, van onze omgang met de aarde, daaruit zal blijken of we verbonden zijn met de ander én met de Heer.

De kernvraag voor ons christelijk leven is: zoals ik nu doe en spreek, zou Jezus dat ook zo doen?

Met andere woorden laten wij ons inspireren door het Evangelie? Als de goede boodschap geen invloed heeft op onze manier van in het leven staan, zijn we als het ware losgeslagen takken, los van onze voedingsbron.

De verbondenheid, de band is dan weg.

Jezus roept ons vandaag juist op om verbonden te blijven met Hem, met God en onderling met elkaar.

De vraag aan ons is vandaag willen wij echt verbonden zijn en van daaruit gevoed worden en vrucht dragen?

Gebed

God, die groter zijt dan ons hart,
wij danken U voor de Wijnstok, Jezus, uw Zoon.
Geef dat wij met Hem verbonden blijven
en vruchten voortbrengen van gerechtigheid en liefde.
Dan zal onze aarde mooier worden,
leefbaarder,
mensvriendelijker,
kindvriendelijker.
Dan zal uw Rijk komen
op aarde zoals in de hemel. Amen.

Aramees Jezusgebed

Vandaag is het de zondag van de oosterse kerken. Op deze dag hebben we speciaal aandacht voor de christelijke kerken in het oosten, met wie wij dezelfde oorsprong delen. Met het Aramees Jezusgebed gaan we terug naar die oorsprong. Aramees was namelijk de taal die Jezus sprak.

Het Aramees Jezusgebed in de vrije hertaling van Bram Moerland:

Bron van Zijn, die ik ontmoet in wat mij ontroert,
Ik geef U een naam opdat ik U een plaats kan geven in mijn leven.

Bundel uw licht in mij – maak het nuttig.

Vestig uw rijk van eenheid nu,
uw enige verlangen handelt dan samen met het onze.
Schenk ons wat we elke dag nodig hebben aan brood
en aan inzicht.

Maak de koorden van fouten los die ons vastbinden
aan het verleden,
opdat wij ook anderen hun misstappen kunnen
vergeven.

Laat oppervlakkige dingen ons niet misleiden.

Uit U wordt geboren:
de alwerkzame wil,
de levende kracht om te handelen,
en het lied dat alles verfraait
en zich van eeuw tot eeuw vernieuwt.

Mededelingen

Mede namens pastoor John de Zwart alle goeds en een prettig weekend gewenst.
Pastor Annie Schothorst-Vos

Voor de kinderen

Vorige week werd in het evangelie gelezen:

"Ik ben de goede herder".

Nu is de kernboodschap: "Ik ben de echte wijnstok".

Het zijn woorden van Jezus zelf.

Nu Jezus niet meer gewoon op aarde leeft, gaat het erom, dat wij met Hem verbonden blijven.

Een herder brengt zijn schapen bijeen in een kudde.

Anders zouden ze verdwalen.

En druiven kunnen alleen maar groeien, als ze met de wijnstok, de plant zelf, verbonden blijven.

Zo kunnen ook wij alleen maar echt leven en groeien als wij met Christus verbonden blijven.

Bidden wij dan, dat wij altijd met Jezus één mogen zijn en Hem nooit loslaten.

Gebed

Goede God,
zoals een rank verbonden is aan een wijnstok,
zo zijn wij mensen met U verbonden.
Wilt U ons helpen om te groeien
en goede vruchten voort te brengen?
Want wij zelf zijn uw vruchten
en door goede keuzes te maken,
kunnen wij groeien in ons geloof.
Door wat wij doen, kunnen wij laten zien
dat wij in U geloven en bij U horen.
Helpt U ons daarbij,
net als Jezus zijn leerlingen hielp? Amen.

PUZZEL

